

ALGO MÀS SOBRE :

"la casa encesa"

Al cierre de nuestra edición anterior sumos del importante premio literario consiguído por Miguel A. Riera Nadal, hoy con más espacio podemos ofrecer a nuestros lectores unas opiniones del propio autor en torno a su libro y su obra.

El premio conseguido supone la edición de 10.000 ejemplares y una recompensa en metálico de 200.000 ptas.

Formadón el Jurado de este año: Josep M. Castellet, Josep Faulí, Domènec Guansé, Josep M. Llompart y Joan Oliver.

El premio se otorgó en Vich y como ocurre todos los años ha tenido amplia difusión en la prensa catalana.

A. RIERA NADAL

Vuelve nuestro afamado cineasta de la mano del Cine Club Perlas Manacor a ofrecer en nuestra ciudad, una muestra de su innegable arte; anoche estaba prevista en la Casa de Cultura, la proyección de los films:

"Los Otros", Premio de la Crítica y Premio Ayuntamiento de Santanyi, en el III Festival I. de Cala D'Or en 1967.

"Petit París"

"Gaudí a Mallorca", Medalla de cobre del XXXIV Certamen Nacional CEC de Barcelona 1972.

"El joc i la pluja", Premio a la mejor fotografía en Badalona en 1969.

"L'arquitectura eivissenca".

"Imágenes para Pendereski", obtuvo el "Gall d'Argent" en Pollensa 1972.

"El Vimer", segundo premio documental del V Festival de Vinces, 1972.

AIXI OPINA EN MIGUEL ANGEL

-Qué és "la casa encesa"?

-Es una novel·la que he intentat seguir profundament humana, real i convincent. Pel que fa referència al contingut, diguem que és la història d'un ser humà que, a força de ser-ho molt, ho passa malament de bon de veres.

-Té res que veure en la teva novel·la anterior?

-Sí, els quatre llibres de poemes dels quals em declar responsable (publicat un d'ells l'any 65 i a publicar dins l'any vinent els altres tres), estan lligats un a s'altra com ses pedres d'un arc de mig punt. També succeix amb les meves novel·les, a través de totes les quals es pot seguir un fil unitari. Voldria que, a la darrera paraula que escrigui en la meva vida, hi hagi un ressò que recordi la primera i que, entre tots els llibres, es pugui dir que a un autor sol correspon una obra sola, globalment considerats tots els llibres com la revelació d'un món.

-Creus que la novel·la és més descriptiva i el vers més intimista?

-En general, potser acostumi ocórrer això que dius, que la poesia sigui més intimista que la novel·la i aquesta més descriptiva que la poesia. Ara bé: no crec que hi hagi cap necessitat de què les coses siguin així i no a l'inevès. La creació literària és un dels mistèris més apassionants amb que s'enfronte l'home, i per lo poc que sé, crec que poesia i novel·la si es que es poden distinguir per raons que no siguin purament de preceptiva literària, és per un ús distint que es fa de la paraula en funció expressiva. Per fer poesia, cada paraula ha de ser una pedrada enmig del front del lector. Quan se novel·la, l'autor emplea la paraula diguem d'una manera més assesegada.

-Se que tens necessitat d'escriure, també la tens de concórrer als premis literaris?

-Pots comptar que no, que no tenc cap necessitat de concórrer als premis literaris. Ara bé: els premis són un enviat que es proposa dins el camp de la creació i jo, que som un ser absolutament normal i per molts anys, senzillament hi vull cartes, talment els altres.

-Finalment que suposa per tu el "Sant Jordi"?

-Una motivació més de felicitat, una conquista, potser una tranquil·litat i unes majors garanties.